

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce **P. S.**, bytem X, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. února 2010, č.j. : 1308/DS/2010/SR, t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Jičín ze dne 29. 12. 2009, č.j. MUJC/2009/18889/DOP/LU, kterým byl žalobci dle § 118c odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zadržen řidičský průkaz č. ED 860432 vydaný dne 20. 10. 2008, a to do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 28. 11. 2009 kolem 03:00 hod. řídil v obci Jičín motorové vozidlo Škoda Octavia, r.z. 4H1 1112, přičemž byl kontrolován hlídkou Policie ČR. Při dechové zkoušce detekčním přístrojem DRÄGER mu byla v 03:07 hod. naměřena hodnota hmotnostní koncentrace etanolu ve vydechovaném vzduchu po přepočtu na hmotnostní koncentraci alkoholu v krvi 1,09 g/kg. Opakovaná dechová zkouška byla provedena v 03:19 hod. s pozitivním výsledkem 1,16 g/kg

těkavých látek ve vydechovaném vzduchu. Žalobce byl vyzván k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem vzorků biologického materiálu, kterému se i přes řádné poučení odmítl podrobit. Z toho důvodu správní orgán I. stupně zadržel žalobci shora uvedený řidičský průkaz s odkazem na § 118b odst. 1 a § 118a odst. 1 písm. c) a písm. e) zákona o silničním provozu.

Z odůvodnění žalovaného rozhodnutí vyplynul jednak shora popsany skutkový stav věci a právní hodnocení žalovaného, z něhož krajský soud vyjímá pouze ty závěry, které se vztahují k žalobním námitkám. Žalovaný nesouhlasil s odvolací námitkou, že by se na žalobce mělo pohlížet jako na nevinného, dokud jeho vina nebyla vyslovena pravomocným rozhodnutím a z toho důvodu by mu měl být zadržený řidičský průkaz vrácen. Žalovaný zdůraznil, že předmětem řízení o zadržení řidičského průkazu není rozhodování o vině. Dle žalovaného rovněž správní orgán I. stupně šetřil práva a oprávněné zájmy žalobce a postupoval v souladu se zásadami správního řízení vymezenými v § 2 odst. 3 a 4 a § 4 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalovaný dále zdůraznil, že jej správní orgán I. stupně upozornil, že žalobce se stejného deliktu dopustil znovu dne 12. 12. 2009 a že za tento skutek bude rovněž řešen ve správním řízení. Dle jeho názoru tak nejsou žalobcovy námitky ohledně šetření oprávněných zájmů a zásahů do jeho práv a svobod na místě, neboť se dopouští závažného porušení právních norem opakovaně. Žalobce podle něj ostatně ani nespecifikoval, v čem mu správní orgán I. stupně neumožnil uplatňovat svá práva a oprávněné zájmy, tedy nesubsumoval aplikovatelné právní normy na konkrétní skutková tvrzení a jeho tvrzení neobsahovala konkrétní právní výtky. Žalovaný tak dospěl k závěru, že k zadržení žalobcova řidičského průkazu došlo zcela po právu, neboť pro to byly naplněny důvody vymezené v § 118a odst. 1 písm. c) a písm. e) zákona o silničním provozu.

Žalobce uvedl v žalobě jako první vadu napadeného rozhodnutí nerespektování presumpce neviny, které je v rozporu s § 73 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), Listinou základních práv a svobod a obecnými zásadami správního řízení. Přestože je pravdou, že účelem řízení o zadržení řidičského průkazu není zkoumání samotného dopravního přestupku, nelze dle něho přehlédnout úzkou provázanost s přestupkovým řízením. V návaznosti na to žalobce ocitoval určité pasáže jak rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tak žalovaného rozhodnutí, z jejichž formulace došlo podle něj k navození dojmu, že žalobce zcela jednoznačně dopravní přestupek spáchal, ačkoliv o jeho vině doposud v přestupkovém řízení rozhodnuto nebylo. Právě v tom spatřoval nerespektování presumpce neviny. Správní orgány dle jeho názoru svým sugestivním konstatováním vyvodily věcné a skutkové závěry z probíhajícího přestupkového řízení, tedy ve fázi zákonem garantované neviny, kterými pak následně podepřely přezkoumávaná rozhodnutí. Žalobce tak uzavřel, že žalovaný použil ke své právní úvaze neprůkazná a nepřípustná zjištění, v průběhu celého řízení otevřeně předjímal žalobcovu vinu, presumpcí neviny se vůbec

nezabýval, čímž měl znemožnit dosažení objektivitu řízení a zavládl vážnou příčinu k pochybnostem o přiměřenosti rozhodnutí.

Druhou zásadní vadu napadeného rozhodnutí spatřoval žalobce v jeho nejasném a neuspokojivém odůvodnění a jeho genezi z hlediska potřebnosti a využitelnosti. Ačkoliv žalovaný citoval a odkazoval na různé judikáty, není z jeho dalšího postupu dle žalobce možné vysledovat, jakým konkrétním způsobem tyto závěry aplikoval, a jak dospěl k závěru, že rozhodnutí o zdržení žalobcova řidičského průkazu je potřebné, přiměřené a nezbytné pro ochranu veřejného zájmu a zároveň je odpovídající okolnostem případu. Žalobce zdůraznil, že je držitelem řidičského oprávnění od roku 1997, v roce 2008 si jej rozšířil o skupinu CE a vykonal zkoušky profesní způsobilosti. Během této doby nezpůsobil jinému účastníkovi silničního provozu či jinému subjektu žádnou újmu na zdraví nebo majetku, nepoškodil ani obecně prospěšné zařízení. Delikt, pro který je s ním vedeno správní řízení, nebyl doprovázen dalším dopravním přestupkem, nebezpečnou jízdou, snahou o ujetí, havárií, či jiným jednáním, jež by mohlo vést správní orgán k důvodnému závěru nebo vážné obavě, že žalobce představuje pro bezpečnost silničního provozu reálné nebezpečí nebo hrozbu.

Oprávnění zadržet řidičský průkaz do pravomocného rozhodnutí o přestupku nelze dle žalobce chápat jako automatický a formální akt, neboť by tím byly popřeny principy správního řízení a uvážení. Jedná se o nástroj, k němuž má být ve správním řízení přistupováno citlivě a s ohledem na konkrétní okolnosti.

Žalobce v závěru žaloby shrnul a zopakoval žalovanému vytýkaná pochybení. Měl nerespektovat a nezohlednit presumpci neviny a pro své rozhodování použil neprůkazná a nepodložená zjištění; vycházel z nesprávného předpokladu, že hrozící trest zákazu činnosti a zákonnost zadržení řidičského průkazu mohou sami o sobě opravňovat k zadržení řidičského průkazu do pravomocného rozhodnutí správního orgánu; během řízení nevzal v úvahu všechny skutečnosti, které měly pro posouzení věci rozhodující význam, rozhodoval laterálně, s hlavní intencí uložit sankci; neprokázal potřebnost uložené sankce, přestože v tomto řízení nesl důkazní břemeno, čímž porušil ustanovení § 2 odst. 3, 4 správního řádu.

Navrhl proto, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný podal k žalobě vyjádření, v němž vyjádřil se žalobními námitkami nesouhlas. V daném případě byly dle něho splněny všechny zákonné podmínky pro zdržení řidičského průkazu. Popis předmětného dopravního přestupku v odůvodnění rozhodnutí byl pouze strohým chronologicky řazeným sledem událostí a nikoliv konstatováním viny bez řádného projednání přestupku a nerespektování presumpce neviny. Postup správního orgánu I. stupně, jakož i žalovaného, byl v jejich rozhodnutích řádně odůvodněn. Žalobcem uváděné důvody týkající se dosavadní řidičské bezúhonnosti nemají na posouzení věci žádný vliv, správní orgán k nim přihlédne až při ukládání sankce při rozhodování v přestupkové věci. Ze strany

správních orgánů se nejednalo o automatické či formální potvrzení, věc byla náležitě zkoumána, posouzena a následně odůvodněna. Žalovaný vyjádřil přesvědčení, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaopatřivě a posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí proto považoval za věcně správné, odpovídající zjištěným skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání. Navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnul.

V krátké replice na toto vyjádření žalobce uvedl, že jeho obsah a obhajoba oprávněnosti a důvodnosti napadeného rozhodnutí pouze potvrdila správnost žalobních bodů a domněnku o absolutním nepochopení důkazního břemene v řízení o zdržení řidičského průkazu. Žalovaný si podle něj stále není vědom, že popis údajného přestupku zúčastněnými policisty, je pouze laterální a alikvotní část důkazní situace, která bude v řízení o přestupku vystavena konfrontaci svědeckých výpovědí, může na konci přestupkového řízení vzít za své.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když s tím žalobce souhlasil výslovně, žalovaný pak po řádném poučení souhlas udělil postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. O věci usoudil následovně.

Rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu skutečně není předmětem zákonné výluky podle § 70 písm. b) s. ř. s., jak judikoval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém rozsudku ze dne 8. 12. 2009, č.j. 7 As 69/2008-47; dostupném na www.nssoud.cz. V tomto rozhodnutí se Nejvyšší správní soud zabýval takého povahou a účelem správního řízení o zadržení řidičského průkazu. Krajský soud považuje za vhodné ocitovat zejména následující část jeho odůvodnění : *„Z toho plyne, že mezi řízením o zadržení řidičského průkazu a řízením o přestupku či o trestném činu nejsou splněny podmínky věcné a časové souvislosti. Z věcného hlediska jsou hmotně právní podmínky obou rozhodnutí v podstatné míře odlišné; není shodný ani jejich smysl. Smyslem zadržení řidičského průkazu je zamezit osobě řídit motorová vozidla, dokud nebude o jejím skutku rozhodnuto. Smyslem přestupkového či trestního řízení je potrestat pachatele za spáchaný protiprávní čin a vést ho k nápravě. Není rozhodující, že důvodem pro rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu je pravděpodobnost uložení sankce/trestu zákazu řízení motorových vozidel. Rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu totiž má vlastní zákonné podmínky, vede se o něm samostatné řízení, a vybočení z jejich rámce není předmětem přezkumu v žádném dalším řízení; z časového i věcného hlediska toto rozhodnutí tedy nepředchází žádnému konečnému rozhodnutí s obdobným hmotně právním obsahem.“*

Zákonné podmínky řízení o zadržení řidičského průkazu jsou vymezeny v §§ 118a až 118c zákona o silničním provozu. Pro posouzení dané věci je rozhodující zejména znění § 118b odst. 1, podle něhož je policista oprávněn z důvodů

uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zadržet řidičský průkaz. K tomu může policista přistoupit, jestliže řidič a) je podezřelý, že bezprostředně předtím zavinil dopravní nehodu, při které došlo k usmrcení nebo těžké újmě na zdraví, b) ujel z místa dopravní nehody, na které měl bezprostředně předtím účast a kterou byl povinen oznámit policii podle § 47 odst. 3 písm. b), c) řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, d) se odmítl na výzvu policisty podrobit dechové zkoušce ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem, e) se odmítl na výzvu policisty v případě, že dechová zkouška podle písmene d) byla pozitivní, podrobit lékařskému vyšetření ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem, ačkoliv toto vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví, f) se odmítl na výzvu policisty podrobit lékařskému vyšetření ke zjištění, není-li ovlivněn jinou návykovou látkou, ačkoli toto vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví, g) řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění příslušné skupiny nebo podskupiny, h) řídil motorové vozidlo, přestože mu byl soudem uložen trest nebo správním orgánem uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel.

Jinými slovy, pokud je naplněn některý ze shora uvedených důvodů, je dán také důvod pro zadržení řidičského průkazu. K tomu je samozřejmě oprávněn v prvním kroku kontrolující policista, ve druhém pak správní orgány v následném řízení o zadržení řidičského průkazu dle § 118c zákona o silničním provozu. Ve správním řízení o zadržení řidičského průkazu tedy příslušné správní orgány posuzují toliko, zda byl naplněn některý ze shora uvedených důvodů a zda postup při zadržení řidičského průkazu byl v souladu se shora citovanými ustanoveními zákona o silničním provozu. To je ostatně také v harmonii se smyslem řízení o zadržení řidičského průkazu, kterým je, jak krajský soud ve shodě s názorem Nejvyššího správního soudu opakuje a zdůrazňuje, zamezit řízení motorového vozidla osobě ze shora uvedených důvodů, dokud nebude o jejím skutku rozhodnuto.

Ve světle shora uvedeného tak krajský soud neshledal žádnou ze žalobních námitek právně relevantní pro zpochybnění zákonnosti napadeného rozhodnutí. Předně se nemohl ztotožnit se žalobcovým názorem, že správní orgány porušily zásadu presumpce neviny. Otázka případné žalobcovy viny (a tedy posouzení toho, zda se dopustil nějakého protiprávního činu například ve smyslu zákona o přestupcích) totiž vůbec nebyla (a nemohla být) předmětem tohoto správního řízení a také ani kritériem při posuzování zákonnosti zadržení řidičského průkazu. Z odůvodnění přezkoumávaných rozhodnutí pak dle krajského soud nevyplyvá, že by se takového případného pochybení správní orgány dopustily. Žalobce se zřejmě dotkly některé formulace správních orgánů zejména ohledně popisu skutkového stavu věci, ale krajský soud uzavírá, že z celkového obsahu a kontextu odůvodnění rozhodnutí správních orgánů je zřejmé, že tato okolnost neměla žádný vliv na vlastní rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu.

Nelze také souhlasit s tvrzením žalobce, že správní orgány měly při svém rozhodování vzít v potaz také další okolnosti, například žalobcovu dosavadní bezúhonnost, skutečnost, že delikt, pro který je s ním vedeno správní řízení, nebyl spojen s jiným protiprávním jednáním či škodlivým následkem, že se nezabývaly

důvodností, přiměřeností a potřebností uložené sankce s ohledem na povahu žalobcova jednání a žalobcovu osobu apod. Žádné z uvedených kritérií totiž není v řízení o zadržení řidičského průkazu ze shora uvedených důvodů právně významné a správní orgány tak nebyly nejen povinny, ale ani oprávněny se jimi zabývat. Důvody pro zadržení řidičského průkazu jsou dány bez dalšího tím, že je naplněn některý z důvodů vymezených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zákona o silničním provozu.

V přezkoumávané věci dospěl krajský soud po prostudování správního spisu k závěru, že byl spolehlivě zjištěn skutkový stav věci v tom směru, že žalobce byl dne 28. 11. 2009 v obci Jičín jako řidič motorového vozidla Škoda Octavia, r. z. 4H1 1112, kontrolován hlídkou Policie České republiky. Při dechové zkoušce detekčním přístrojem DRÄGER mu byla v 03:07 hod. naměřena hodnota hmotnostní koncentrace etanolu ve vydechovaném vzduchu po přepočtu na hmotnostní koncentraci alkoholu v krvi 1,09 g/kg. Opakovaná dechová zkouška byla provedena v 03:19 hod. s pozitivním výsledkem 1,16 g/kg těkavých látek ve vydechovaném vzduchu. Žalobce byl následně policisty vyzván k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem vzorků biologického materiálu, kterému se odmítl podrobit.

Krajský soud souhlasí se závěry žalovaného, že uvedeným skutkovým stavem byly naplněny hned dva důvody pro zadržení řidičského průkazu, a to dle § 118a odst. 1 písm. c) a písm. e) zákona o silničním provozu. Ani žalobce naplnění těchto důvodů v žalobě nijak nezpochybnil. Pokud tedy za této situace správní orgány přistoupily k zadržení žalobcova řidičského průkazu, nikterak nepochybily.

Krajský soud zdůrazňuje, že uvedeným závěrem není jakkoliv předurčen výsledek řízení o žalobcově protiprávním jednání, tedy přestupkového řízení nebo řízení trestního.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto na náhradu nákladů řízení právo. Žalovaný náklady řízení neuplatnil a krajský soud ze soudního spisu ani nezjistil, že by mu nějaké vznikly. Rozhodl proto tak, jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s. ř. s. ve lhůtě 2 týdnů po doručení rozhodnutí ke Krajskému soudu v Hradci Králové. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 30. září 2010

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu